

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB „R“ SKUNDO**

2025 m. liepos d. Nr. S-2025/ (7-2025/77)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos pirmininkės Vilmos Vildžiūnaitės, narių Gvidos Ivanauskienės, Kristinos Jakštienės, Raimondos Juodkaitės (pranešėja), Jurgitos Narkevičiūtės, išnagrinėjo UAB „R“ (toliau – Pareiškėja) 2025-05-05 skundą dėl Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Muitinės departamentas) 2025-04-17 sprendimo Nr. 1AE-143 (toliau – Sprendimas, skundžiamas sprendimas). Komisijos posėdyje 2025-06-03 dalyvavo Pareiškėjos atstovai, t. y. muitinės tarpininko atstovė U.J. ir advokatas K.S., o muitinės departamento atstovė N.A. posėdyje dalyvavo nuotoliniu būdu.

Komisija n u s t a t ė:

Pareiškėja, nesutikdama su Muitinės departamento Sprendimu, pateikė 2025-05-05 skundą Komisijai, kuriame prašo: 1. išreikalauti iš Muitinės departamento duomenis apie UAB „A“ maito mokesčių permokos buvimą už laikotarpį nuo 2024-06-25 iki 2025-02-25; 2. panaikinti skundžiamą sprendimą dalyje dėl mokesstinės prievolės nustatymo Pareiškėjai; 3. susiklosčius situacijai, jog skundo reikalavimai nebūtų tenkinami, Pareiškėja prašo atleisti ją nuo ginčo baudų ir delspinigių.

Dėl prekių nepateikimo sekančiai muitinės procedūrai įforminti vertinimo ir aiškinimo.

Pareiškėja nurodo, jog pastebėjusi techninę klaidą, 2024-06-25 pranešimu IE413 „Importo deklaracijos pakeitimas“ elektroninei importo deklaracijai (toliau – EID) Nr. 24LTKR20000B7704R6 siuntė taisymo pranešimą, kuriame deklaravo dar dvi prekes: „Automatiniai kavos virimo aparatai“ ir „Kavos virimo aparato dalys“. Pažymi, jog sprendime nepagrįstai nurodoma, kad jos pateiktas taisymo pranešimas IE413, išmaniojoje Muitinės deklaracijų apdorojimo sistemoje (toliau – iMDAS) 2024-06-25 buvo atmestas pranešimu IE456 „Importo deklaracijos funkcinis atmetimas“, nurodant priežastį „R670LT“, kuri reiškia, kad prekių kodai negali būti taisomi, negali būti pridedamos naujos prekės. Pareiškėja prideda gauto pranešimo turinį ir akcentuoja, jog iš jo turinio nesuprato ir nebuvo galimybės suprasti, jog prekių patikslinimas – papildomų dviejų prekių deklaravimas, buvo atmestas, kaip teigiama Sprendime. Akcentuoja, jog pranešime IE456 nurodyta atmetimo priežastis „R670LT“ ir šalia jos esantis aprašymas niekaip nesusijęs su deklaracijos atmetimu ar draudimu taisyti, pridėti naujas prekes. Taigi, Pareiškėjai nebuvo ir poreikio detaliau aiškintis „R670LT“ detalaus aprašymo, kurio aprašymas ir taip buvo pateiktas pranešime IE456 ir nebuvo susijęs su draudimu taisyti, pridėti naujas prekes.

Pareiškėja taip pat nurodo, kad paskutiniu laikotarpiu deklaruojuojant įvežtas prekes, dažnai pasitaikydavo pranešimai su užrašu „Funkcinė klaida“, tačiau deklaracijos vis tiek būdavo priimtos, o tokios klaidos greičiausiai būdavo dėl sistemos trikdžių.

Pareiškėjos vertinimu, pirmiau išdėstytos aplinkybės paneigia Sprendimo išvadą, jog iš pranešimo IE456, Pareiškėjai tapo žinoma, kad taisymas atmetas ir prekės „automatiniai kavos virimo aparatai“ ir „kavos virimo aparato dalys“ sekanti procedūra nebuvo įforminta.

Dėl Pareiškėjos veiksmų, paaiškinus neatitikimus, vertinimo.

Teigia, jog apie apskaičiuotų mokėtinų mokesčių neatitikimus sužinojo tik 2024-07-23, kai UAB „A“ gavo informaciją apie jai priskaičiuotus neteisingus mokesčius.

Pažymi, jog nuo pat pradžių aktyviai ėmėsi veiksmų išsiaiškinti neatitikimus: teikė prašymus, paklausimus, raštus Muitinės informacinių technologijų paslaugų centrui (ITPC Pagalba), prašant paaiškinti susidariusią situaciją. Tačiau pati muitinė neturėjo aiškaus atsakymo dėl nustatytų neatitikimų ir kaip turi būti atliekamas toks taisymas, todėl vyko ilga abipusė susirašinėjimo procedūra.

Pareiškėja skunde įvardina veiksmus, kuriuos atliko siekdama ištaisyti klaidą. Pareiškėjos vertinimu, priešingai nei nurodo mokesčių administratorius ji ėmėsi veiksmų situacijos sureguliuavimui. Pareiškėja ne tik stengėsi vykdyti Kauno teritorinės muitinės (toliau – Kauno TM) rekomendacijas, bet ir iš naujo deklaruoti prekes „automatiniai kavos virimo aparatai“ ir „kavos virimo aparato dalys“, kas jai nebuvo leista padaryti.

Pamini, kad Pareiškėja veikė ne kaip importuotojas, bet kaip įgaliotas muitinės tarpininkas, teikiantis deklaranto paslaugas UAB „A“.

Dėl delspinigių paskaičiavimo ir baudos skyrimo pagrįstumo.

Pareiškėjos nuomone, Sprendime nepagrįstai konstatuota, kad ji, vadovaujantis 2013-10-09 Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (toliau – Sąjungos muitinės kodeksas), 79 straipsnio 4 dalimi, laikytina skolininke, teikia savo nuomonę pagrindžiančius argumentus.

Nurodo, jog Kauno TM ir Muitinės departamentas neatsižvelgė į UAB „A“ maito permokos egzistavimą nuo 2024-06-23, nevertino su ginču susijusių duomenų visumos, nepagrįstai konstatavo 1 417 Eur maito, 10 Eur antidempingo maito nesumokėjimo ir neva žalos padarymo faktą, todėl nepagrįstai pripažino Pareiškėją bendraskole, paskaičiavo delspinigius ir skyrė baudą. Teigia, jog nors minėti mokesčiai nebuvo įskaityti, tačiau formaliai vertinant UAB „A“ maito permoką, konstatuotina, kad žala valstybės biudžetui nebuvo padaryta, kas rodo pagrindus ir sąlygas pripažinti maito delspinigių skaičiavimą ir baudos skyrimą nepagrįstu ir neteisėtu.

Pasisako dėl importo pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) apskaičiavimo. Pareiškėjos įsitikinimu, UAB „A“ visada pasinaudoja savo teise į PVM atskaitą. Akcentuoja, jog tą patį mokestinį laikotarpį PVM deklaracijoje nurodžius importo PVM ir įtraukus tą pačią sumą į atskaitą, mokėtina suma nesusidaro (žr. pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) 2022-11-30 nutartį administracinėje byloje Nr. eA-823-442/2022, Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) leidinį dėl mokestinio laikotarpio PVM deklaracijos FR0600 formos užpildymo ir pan.).

Pareiškėjos vertinimu, nagrinėjamu atveju, žala biudžetui nepadaryta, teikia argumentus šiuo aspektu, bei mano, jog turėtų būti atleidžiama nuo delspinigių sumokėjimo Mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 100 straipsnio 1 dalies 3 punkto ir 141 straipsnio 1 dalies 3 punkto pagrindais.

Dėl paskirtos baudos pagrįstumo.

Pareiškėjos nuomone, įvertinus UAB „A“ maito mokesčio permoką ir vėlesnį jo įskaitymą, importo PVM sumos įtraukimo į UAB „A“ atskaitą faktinius ir teisinius pagrindus, UAB „A“ prievolės nebuvimą sumokėti importo PVM, valstybės biudžetui žalos nepadarymą,

nes UAB „A“ turėjo maito permoką, nebuvo pagrindo pripažinti ne tik Pareiškėją ir UAB „A“ solidariomis skolininkėmis, bet ir Pareiškėjai individualiai skirti 3 854 Eur baudą.

Nurodo, jog nesiekė nuslėpti klaidos ar išvengti mokestinių prievolių, priešingai dėjo pastangas iki 2025-02-25 sprendimo priėmimo, deklaruoti prekes ir perskaičiuoti mokesčius kas Pareiškėjos vertinimu yra pagrindas 3 854 Eur baudos neskirti MAJ 139 straipsnio 4 dalies pagrindu.

Pažymi, jog LVAT, aiškindamas MAJ 141 straipsnio 1 dalies 3 punkto nuostatą, kai mokesčių mokėtojo atskira veika, nors ir pažeidžiančia mokesčio įstatymo nuostatas, nepadaroma žala biudžetui, laikosi pozicijos, kad, taikant šį atleidimo nuo baudos pagrindą, svarbu nustatyti, ar žala valstybės biudžetui nebuvo padaryta laikotarpiu, kuriuo turėjo būti sumokėtas mokestis (LVAT 2017-08-10 nutartis administracinėje byloje Nr. eA-956-662/2017, 2014-03-25 nutartis administracinėje byloje Nr. A556-971/2014, 2008-07-11 nutartis administracinėje byloje Nr. A502-1301/2008, 2010-05-20 nutartis administracinėje byloje Nr. A442-773/2010).

Pareiškėjos nuomone, įvertinus skunde nurodytas aplinkybes, ginčo laikotarpiu UAB „A“ žalos biudžetui nebuvimą, yra pagrindas ir sąlygos atleisti ją nuo 3 854 Eur baudos MAJ 141 straipsnio 1 dalies 3 punkto pagrindais.

Įvertinus skunde išdėstytas aplinkybes, byloje esančius duomenis, UAB „A“ valstybės biudžetui nepadarytą žalą, Pareiškėja mano, kad skundžiamais Kauno TM ir Muitinės departamento sprendimais, ji nepagrįstai pripažinta solidaria skolininke su UAB „A“, nepagrįstai jos atžvilgiu įregistruota mokestinė solidari prievolė sumokėti 1 417 Eur maito (A00) mokesčio, 10 Eur galutinio antidempingo maito (A30) mokesčio, 11 420 Eur PVM (B00), nepagrįstai paskaičiuoti 56 Eur maito delspinigiai (812), 781 PVM delspinigiai (860), taip pat nepagrįstai paskirta 3 854 Eur bauda (894), todėl skundžiamas Sprendimas, UAB „R“ (Pareiškėjos) dalyje patvirtinti Kauno TM 2025-02-25 sprendimo Nr. 5KM18007 dalį, turėtų būti panaikintas.

Skundžiamame sprendime Muitinės departamentas nurodo, jog mokestinis ginčas kilo dėl mokestinės prievolės muitinei atsiradimo nustačius, kad prekės Nr. 6. „Automatiniai kavos aparatai“ ir Nr. 7. „Kavos aparatų detalės“ atgabentos su tranzito lydinčiuoju dokumentu (toliau – TLD) Nr. 24LTLU9000000BD3C2 (2024-06-25) nebuvo pateiktos sekančiai muitinės procedūrai įforminti.

Muitinės departamentas nurodo, jog Sąjungos prekių muitinio statuso tvirtinimo, naudojantis įgaliotojo išdavėjo statusu, supaprastintos Sąjungos ir bendrosios tranzito procedūros, atliekamos naudojantis įgaliotojo siuntėjo ir įgaliotojo gavėjo statusu, taikymo ir TIR procedūros užbaigimo, naudojantis įgaliotojo gavėjo statusu, taisyklių, patvirtintų Muitinės departamento generalinio direktoriaus 2016-06-22 įsakymu Nr. 1B-536 „Dėl Sąjungos prekių muitinio statuso tvirtinimo, naudojantis įgaliotojo išdavėjo statusu, supaprastintos Sąjungos ir bendrosios tranzito procedūros, atliekamos naudojantis įgaliotojo siuntėjo ir įgaliotojo gavėjo statusu, taikymo ir TIR procedūros užbaigimo, naudojantis įgaliotojo gavėjo statusu, taisyklių patvirtinimo“ (toliau – Taisyklės Nr. 1B-536), 71.2.2 papunktis nustato, kad įgaliotasis gavėjas, iškrovęs prekes, atgabentas taikant T1 ir (arba) T2 procedūrą, iki 2015-07-28 Komisijos deleguotojo reglamento (ES) 2015/2446, kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 952/2013 papildomas išsamiais taisyklėmis, kuriomis patikslinamos kai kurios Sąjungos muitinės kodekso nuostatos (toliau – Reglamentas (ES) Nr. 2015/2446) 115 straipsnio 2 dalies b punkte nurodyto termino, įformina ne Sąjungos prekėms kurią nors muitinės procedūrą arba reeksportą, jei joms nėra taikoma laisvosios zonos muitinės procedūra.

Patikrinus iMDAS sistemoje EID Nr. 24LTKR20000B7874R5 (2024-05-26) ir Nr. 24LTKR20000B7704R6 (2024-06-26) duomenis, nustatyta, kad Pareiškėja 2024-06-25 (pranešimu IE415) deklaravo prekę „Vaflinės Zylė“, su tais pačiais duomenimis. Pareiškėja 2024-06-25 pranešimu IE413 „Importo deklaracijos pakeitimas“ EID Nr. 24LTKR20000B7704R6 siuntė taisymo pranešimą, kuriame nurodė duomenis apie dvi prekes: „Automatiniai kavos virimo aparatai“ ir „Kavos virimo aparato dalys“. Pareiškėjos pateiktas taisymo pranešimas IE413, iMDAS sistemoje 2024-06-25 buvo atmestas pranešimu IE456 „Importo deklaracijos funkcinis atmetimas“, nurodant priežastį „R670LT“, kuri reiškia, kad prekių kodai negali būti taisomi, negali būti pridėdamos naujos prekės.

Pareiškėjos ir UAB „A“ skunde pateiktoje ekrano nuotraukoje yra nurodytas pranešimas „Import – Funkcinė klaida (IE456CT)“, kuriuo Pareiškėjos taisymo pranešimas IE413 buvo atmestas. Muitinės departamentas atkreipia dėmesį, jog šiame pranešime IE456 yra nurodyta atmetimo priežastis „R670LT“, kurios detalus paaiškinimas yra viešai prieinamas internetiniame puslapyje (<https://lrmuitine.lt/web/guest/591>) „iMDAS kliento sąsajos specifikacija“ pateiktoje nuorodoje į IV tomą (informacija, susijusi su duomenų mainais importo formalumų taikymo atveju), todėl iš gauto pranešimo IE456 turinio Pareiškėja turėjo suprasti, kad EID Nr. 24LTKR20000B7704R6 taisymas buvo atmestas.

Skunde Muitinės departamentui pateiktoje sekančioje ekrano nuotraukoje „Import – Deklaracijos pateikimas (IE413CT)“ yra nurodytas Pareiškėjos siųstas taisymo pranešimas muitinei, kuriame nurodyti duomenys apie dvi prekes: „Automatiniai kavos virimo aparatai“ ir „Kavos virimo aparato dalys“, todėl skundo teiginys, jog 2024-06-25 Pareiškėja „gavo tokį dokumentą, kuriame matosi teisingos skaitinės reikšmės“, yra klaidinantys. Pabrėžiama, kad Pareiškėja pranešime IE413 nurodytus duomenis apie dvi prekes ne gavo, o pati siuntė muitinei, tačiau dėl pirmiau minėtų priežasčių, jis buvo atmestas. EID Nr. 24LTKR20000B7704R6 liko deklaruota viena prekė „Vaflinės Zylė“. Atsižvelgiant į pirmiau nurodytas aplinkybes, Muitinės departamento vertinimu, Kauno TM sprendime pagrįstai nurodė, jog įgaliotas gavėjas (prekių gavėjo atstovas), Pareiškėja, pateikusi į iMDAS EID Nr. 24LTKR20000B7704R6 duomenis, gavusi informaciją, kad taisymas buvo atmestas, buvo tinkamai informuota, kad prekėms „automatiniai kavos virimo aparatai“ ir „kavos virimo aparato dalys“ sekanti procedūra nebuvo įforminta, tačiau nesiėmė priemonių situacijos sureguliuvimui. Šias aplinkybes, be kita ko, patvirtina Muitinės informacinių technologijų paslaugų centro (ITPC Pagalba) 2025-02-05 el. žinutė (UZK-518857) – atsakymas į Kauno TM, tyrimo metu 2025-02-05 el. žinute, siųstą prašymą paaiškinti, kokie duomenys iš deklaranto/atstovo (Pareiškėjos) buvo siųsti į iMDAS įforminant EID Nr. 24LTKR20000B7704R6. Visos pirmiau nurodytos aplinkybės paneigia Pareiškėjos ir UAB „A“ skundo argumentus, jog Pareiškėja pagal jai prieinamus duomenis matė teisingus (pataisytus) duomenis, ir neturėjo pagrindo įtarti, kad muitinės turimi duomenys klaidingi (ir skiriasi). Be to, Pareiškėja ir „A“ prisijungusios prie portalo iš kurio teikė duomenis apie prekes į iMDAS sistemą, galėjo įvesti EID Nr. 24LTKR20000B7704R6 numerį ir pasitikrinti, ar duomenys EID Nr. 24LTKR20000B7704R6 apie prekes buvo pakeisti. Taigi, Pareiškėjai ir UAB „A“ apie nepriimtą EID taisymą informacija buvo pateikta ir turėjo būti žinoma 2024-06-25, o ne skunde Muitinės departamentui nurodytą datą – 2024-07-23. Be to, Pareiškėja skunde pripažino EID Nr. 24LTKR20000B7704R6 padarytą techninę klaidą, tačiau nuo sužinojimo momento apie tai, jog prekės Nr. 6 ir Nr. 7 liko nedeklaruotos, neteikė naujos importo deklaracijos, kad prekėms nedelsiant būtų įforminta išleidimo į laisvą apyvartą muitinės procedūra ar kita deklaranto pasirinkta muitinės procedūra. Pareiškėja ir UAB „A“ šioje situacijoje pasirinko visai kitą sprendimo būdą, t. y. užuot deklaravusios likusias dvi nedeklaruotas prekes, siekė taisyti EID Nr. 24LTKR20000B7704R6 duomenis apie prekes, kai

tokių duomenų taisymas po prekių išleidimo pagal muitų teisės aktų nuostatas nebuvo galimas.

Muitinės departamentas atkreipia dėmesį į tai, kad muitinės deklaracijos gali būti taisomos ir pripažįstamos negaliojančiomis vadovaujantis Sąjungos muitinės kodekso 173, 174 straipsnių, Reglamento (ES) Nr. 2015/2446 148 straipsnio bei Lietuvos Respublikos muitinės priimtų muitinės ir reeksporto deklaracijų taisymo tvarkos aprašo, patvirtinto Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos generalinio direktoriaus 2023-12-21 įsakymu Nr. 1BE-923 „Dėl Lietuvos Respublikos muitinės priimtų muitinės ir reeksporto deklaracijų taisymo tvarkos ir pripažinimo negaliojančiomis tvarkos aprašų patvirtinimo“ (toliau – Aprašas Nr. 1BE-923), nuostatomis. Vadovaujantis Aprašo Nr. 1BE-923 4.2.6 papunkčiu, po prekių išleidimo pasirinktai muitinės procedūrai atlikti netaisomi importo deklaracijos 18 grupės „Prekių identifikavimo duomenys“ duomenų elementai tokie kaip: Neto masė (kg), Bruto masė (kg), „Prekės kodas – KN kodas (6/14)“ ir pan. To paties aprašo 5 punkte nustatyta, kad muitinės deklaracijos negali būti pakeistos tiek, kad jos galėtų būti taikomos ne toms prekėms, kurios iš pradžių buvo deklaruotos. Be to, Europos Sąjungos Teisingumo Teismas (toliau – ESTT) 2023-06-08 sprendime yra nurodęs, kad sąvoka „ne tos prekės, kurios iš pradžių buvo nurodytos muitinės deklaracijoje“, kaip ji suprantama pagal Sąjungos muitinės kodekso 173 straipsnio 1 dalį, turi būti aiškinama taip, kad ji apima papildomą prekių kiekį, palyginti su tuo, kuris nurodytas šioje pirminėje muitinės deklaracijoje. Taigi, Sąjungos muitinės kodekso 173 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad prašymas pataisyti muitinės deklaraciją negali būti patenkintas, kai juo siekiama pakeisti šią deklaraciją taip, kad ji apimtų papildomą prekių kiekį, palyginti su tuo, kuris joje nurodytas (ESTT bylos C-640/21 49, 50 punktai). Atsižvelgiant į cituotų teisės aktų ir teismo praktikos nuostatas, Pareiškėjai ir UAB „A“, teikiančioms deklaracijas, turėjo būti žinomas viešai skelbiamas deklaracijų taisymo, pripažinimo negaliojančiomis, teisinis reglamentavimas, kad deklaracijoje nurodytų duomenų taisyti negalima. Kaip matyti, iš Kauno TM 2024-12-02 rašto Nr. 1BE-8004, Pareiškėjai buvo paaiškinta, kad susidariusios situacijos sureguliuavimui, turi būti teikiamas prašymas pripažinti EID negaliojančia, o ne taisyti joje nurodytus duomenis.

Nepaisant to, Pareiškėja ir UAB „A“ skunde pateikė informaciją (prie skundo pridėta ekrano nuotrauka), kad po prekių išleidimo 2024-08-01 per Muitinės leidimų sistemą (MLS) pateikė prašymą taisyti EID Nr. LTKR20000B7704R6 duomenis, nurodytas prašymo tipas 9DT „Muitinės įstaiga, priimanti prašymus ir suteikianti leidimus taisyti priimtą muitinės ir reeksporto deklaraciją“. Patikrinus šią informaciją, nustatyta, kad MLS sistemoje 2024-08-01, Pareiškėja ir UAB „A“ be kita ko, prašė taisyti EID Nr. 24LTKR20000B7704R6 duomenis apie prekes, t. y. laukelyje „Buvusi reikšmė“ nurodė – „Vienareikšmiškai“, laukelyje „Nauja reikšmė“ nurodė – „851607100 Automatiniai kavos virimo aparatai“. 2024-08-01 MLS priimtas muitinės sprendimas „Neigiamas deklaracijos patikros rezultatas“, nurodyta funkcinė klaida. Muitinės departamentas akcentuoja, kad muitinės oficialioje interneto svetainėje www.lrmuitine.lt verslui ir privatiems asmenims aktualijose 2024-03-20 buvo viešai paskelbta informacija, kad vykdant iMDAS naujų funkcijų diegimo darbus, laikinai nėra galimybės po prekių išleidimo taisyti ir pripažinti negaliojančiomis importo deklaracijų (įformintų nuo 2024-03-11). Nurodoma, kad dėl šios priežasties Muitinės leidimų sistemoje (MLS) nepriimami, be kita ko, Prašymai taisyti priimtą muitinės ir reeksporto deklaraciją (prašymo tipas 9DT). Pateiktoje informacijoje nurodyta „Prašome, laikinai, kol bus įdiegtos naujos iMDAS funkcijos, teritorinėms muitinėms teikti rašytinius prašymus (pateiktus ne MLS priemonėmis) taisyti ir pripažinti negaliojančiomis eksporto (reeksporto) bei importo deklaracijas (įformintas iMDAS) po prekių išleidimo.“ Kaip matyti, iš viešai paskelbtos informacijos ir cituotų muitų teisės aktų nuostatų, Pareiškėjai ir UAB „A“ turėjo būti žinoma,

kad prašymai MLS sistemoje nepriimami, o prašomi taisyti EID duomenų elementai apie prekes negali būti taisomi. Nagrinėjamu atveju, Pareiškėja ir UAB „A“ galėjo teikti rašytinius prašymus (ne per MLS sistemą) teritorinei muitinei pripažinti negaliojančia EID.

Muitinės departamentas, pasisakydamas dėl Pareiškėjos ir UAB „A“ skunde nurodytų kreipimūsi su užklausomis į ITPC Pagalba, adresu ITPC@lrmuitine.lt, pažymi, kad ši tarnyba, be kita ko, registruoja incidentus, sprendžia iškilusias problemas dėl informacinių sistemų sutrikimų, informacinių technologijų paslaugų teikimo, tačiau tokių prašymų taisyti deklaracijose nurodytus duomenis, nesprendžia ir tokių veiksmų neatlieka. Kaip matyti iš Pareiškėjos ir UAB „A“ pateikto susirašinėjimo su ITPC Pagalba, 2024-12-05 žinute UZK-510641 „Dėl importo deklaracijų taisymo“ buvo atsakyta, jog EID Nr. 24LTKR20000B7704R6 siųstas taisymo pranešimas IE413 buvo atmestas, nes įforminimo metu prekės kodas negali būti taisomas, negalima pridėti naujos prekės.

Pareiškėja tik 2025-01-23 pateikė rašytinį prašymą Nr. 250123, kuriame prašė leisti pripažinti negaliojančia EID Nr. 24LTKR20000B7704R6 ir leisti deklaruoti prekes (Nr. 6 ir Nr.7) iš naujo, kadangi jos liko nedeklaruotos. Vadovaujantis Reglamento Nr. 2015/2446 148 straipsnio 2 dalies a punktu, jeigu nustatoma, kad įforminant muitinės procedūrą, pagal kurią atsiranda importo skola muitinei, per klaidą buvo deklaruotos ne to prekės, gavus pagrįstą deklaranto prašymą muitinės deklaracija pripažįstama negaliojančia išleidus prekes, jei tenkinama viena iš nurodytų sąlygų – prašymas pateikiamas per 90 dienų po deklaracijos priėmimo dienos. Nagrinėjamo ginčo atveju, EID Nr. 24LTKR20000B7704R6 priimta 2024-06-26, prašymas pripažinti negaliojančia pateiktas 2025-01-23, t. y. praėjus 90 dienų terminui po EID priėmimo dienos.

Muitinės departamentas pažymi, jog Pareiškėja ir UAB „A“, užuot nedelsiant deklaravusios likusias nedeklaruotas prekes „Automatiniai kavos virimo aparatai“ ir „Kavos virimo aparato dalys“ ir vadovaudamosi pirmiau cituotų teisės aktų, reglamentuojančių deklaracijų taisymo ir pripažinimo negaliojančiomis nuostatomis, pasirinko visai kitą sprendimo būdą, dėl kurio ir vyko skunde nurodyta ilga abipusė susirašinėjimo procedūra. Šioje susiklosčiusioje situacijoje būtent pačios Pareiškėjos ir UAB „A“ pasirinktas elgesio modelis, o ne Kauno TM neturėjimas aiškaus atsakymo kaip turi būti tinkamai pateiktas taisymas, nulėmė tokią situaciją, kuri susiklostė nagrinėjamame ginče. Pabrėžiama, kad prievolė deklaruoti prekes „Automatiniai kavos virimo aparatai“ ir „Kavos virimo aparato dalys“ pasirinktai muitinės procedūrai neišnyko, nepriklausomai nuo to, kad buvo aiškinamasi kaip taisyti ar pripažinti negaliojančia EID. Akcentuojama, kad nuo sužinojimo momento Pareiškėja nesiėmė jokių veiksmų, kad ginčo prekės būtų nedelsiant deklaruotos ir išleistos į laisvą apyvartą. Pažymima, kad Pareiškėjai ir UAB „A“ jokio leidimo iš muitinės gauti, tam, kad galėtų deklaruoti prieš tai nedeklaruotas prekes nereikėjo, taip pat nereikėjo laukti, kol EID Nr. 24LTKR20000B7704R6 bus pripažinta negaliojančia, tokias prekes Pareiškėja ir UAB „A“ privalėjo nedelsiant deklaruoti, tik sužinojusios, kad tokie veiksmai nebuvo atlikti, tačiau šių pareigų neatliko.

Muitinės departamentas akcentuoja, nors Pareiškėja ir UAB „A“ skunde nurodė, kad ėmėsi veiksmų klaidai ištaisyti, teikė prašymus, paklausimus, raštus Kauno TM, aiškindamos situaciją ir prašydamos priimti deklaracijos tikslinimą, operatyviai reagavo, bendradarbiavo su muitine, teikė visus reikalingus dokumentus, nepaisant to, prekės Nr. 6. „Automatiniai kavos aparatai“ ir Nr. 7. „Kavos aparatų detalės“ nebuvo pateiktos sekančiai muitinės procedūrai įforminti, nebuvo išleistos į laisvą apyvartą ir, atitinkamai nebuvo sumokėti importo mokesčiai.

Sąjungos muitinės kodekso 233 straipsnio 3 dalis nustato, kad prekių vežėjas arba gavėjas, kuris priima prekes žinodamas, kad jos gabenamos taikant Sąjungos tranzito procedūrą, taip pat atsako už visų ir nepakeisto pavidalo prekių pateikimą paskirties muitinės

įstaigai per nustatytą terminą ir nepažeidus muitinės taikomų prekių identifikavimo užtikrinimo priemonių. Vadovaujantis Sąjungos muitinės kodekso 79 straipsnio 1 dalies a punktu, importo skola muitinei, susijusi su prekėmis, apmokestinamomis importo muitu, atsiranda, jei neįvykdoma bent viena iš muitų teisės aktuose nustatytų pareigų, susijusių su ne Sąjungos prekių įvežimu į Sąjungos muitų teritoriją, jų paėmimu iš muitinės priežiūros arba su tokių prekių gabenimu, perdirbimu, saugojimu, laikinuoju saugojimu, laikinuoju įvežimu arba disponavimo jomis toje teritorijoje. Sąjungos muitinės kodekso 79 straipsnio 3 dalies a punkte nustatyta, kad 1 dalies a ir b punktuose nurodytais atvejais skolininku laikomas asmuo, kuris privalėjo įvykdyti atitinkamas pareigas. Nagrinėjamu atveju nustatyta, kad skolos atsiradimo dieną (2024-06-26) prekių gavėjas buvo atsakingas už vykdymą prievolių, susijusių su prekėmis įformintos muitinės procedūros taikymu, todėl vadovaujantis 79 straipsnio 3 dalies a punktu, skolininku laikytinas prekių gavėjas UAB „A“.

Vadovaujantis Sąjungos muitinės kodekso 79 straipsnio 1 dalies c punktu, importo skola muitinei, susijusi su prekėmis, apmokestinamomis importo muitu, atsiranda, jei neįvykdoma kuri nors sąlyga, kurią privaloma įvykdyti įforminant ne Sąjungos prekės muitinės procedūrą. Sąjungos muitinės kodekso 79 straipsnio 4 dalis nustato, kad 1 dalies c punkte nurodytais atvejais skolininku laikomas asmuo, turintis įvykdyti sąlygas, nustatytas reglamentuojant muitinės procedūros įforminimo prekėms tvarką arba muitinės deklaracijos pateikimo, kai prekėms įforminama ta muitinės procedūra, tvarką, arba su prekių galutiniu vartojimu susijusio prekių neapmokestinimo muitu arba apmokestinimo taikant sumažintą importo maito normą tvarką. Jeigu surašoma muitinės deklaracija, kuria prekės deklaruojamos kuriai nors iš 1 dalies c punkte nurodytų muitinės procedūrų įforminti, ir muitinei pateikiama informacija, kurią privaloma pateikti pagal muitų teisės aktus vykdant tos muitinės procedūros įforminimo atitinkamoms prekėms sąlygas, ir dėl to nesurenkama visa importo maito suma arba jos dalis, asmuo, kuris pateikė muitinės deklaracijai surašyti reikalingą informaciją ir žinojo arba, yra pagrindo manyti, kad turėjo žinoti, kad tokia informacija yra klaidinga, taip pat laikomas skolininku. Nagrinėjamu atveju nustatyta, kad įgaliotas gavėjas, t. y. Pareiškėja (prekių gavėjo atstovas) 2025-01-23 raštu Nr. 250123 patvirtinęs apie prekių gavimą ir pateikęs prašymą muitinei, buvo atsakingas už prievolių vykdymą, susijusių su prekėmis įformintos muitinės procedūros taikymu, todėl vadovaujantis 79 straipsnio 4 dalimi, laikytinas skolininku.

Muitinės departamento sprendime pažymima, kad vadovaujantis Sąjungos muitinės kodekso 84 straipsniu, jeigu importo ar eksporto maito sumą, atitinkančią vieną skolą muitinei, privalo sumokėti keli asmenys, jie solidariai atsako už tos sumos sumokėjimą. Nagrinėjamu atveju, pagrįstai solidariais skolininkais laikytini UAB „A“ ir Pareiškėja.

Atsižvelgdamas į visas nustatytas faktines aplinkybes ir byloje pateiktą teisinį reglamentavimą, Muitinės departamentas konstatavo, kad Kauno TM, atsižvelgdama į tyrimo metu surinktą informaciją ir duomenis, 2025-02-25 sprendimu Nr. 5KM18007 pagrįstai ir teisėtai pripažino, kad prekės Nr. 6 „Automatiniai kavos aparatai“ ir Nr. 7 „Kavos aparatų detalės“ atgabentos su TLD T1 Nr. 24LTLU9000000BD3C2 (2024-06-25) nebuvo pateiktos sekančiai muitinės procedūrai įforminti, o Pareiškėja ir UAB „A“ pripažintinos solidariomis skolininkėmis muitinei, taip pat pagrįstai jų atžvilgiu apskaičiuotos ir įregistruotos mokestinės prievolės (1 417 Eur maito, 10 Eur galutinio antidempingo maito, 11 420 Eur PVM, 56 Eur maito ir 781 Eur PVM delspinigiai, skirtos kiekvienai po 3 854 Eur baudos), todėl tenkinti Pareiškėjos ir UAB „A“ skundą jame išdėstytais argumentais teisinio pagrindo nėra.

Muitinės departamentas, pasisakydamas dėl Pareiškėjos ir UAB „A“ alternatyvaus reikalavimo panaikinti Kauno TM sprendimą dalyje dėl apskaičiuotų ir įtrauktų į apskaitą delspinigių (2 punktas), paskirtų baudų – po 3 854 Eur (3, 4 punktai), pažymėjo, kad Pareiškėja ir UAB „A“ teikdamos tokį reikalavimą nenurodė argumentų, kad šioje dalyje sprendimas

nepagrįstas. Nurodė, jog nagrinėjamo ginčo atveju, Pareiškėja ir UAB „A“ neginčijo delspinigių ir baudos apskaičiavimo tvarkos, jų dydžio, nepateikė objektyvių duomenų, kad apskaičiuotas delspinigių ar baudos dydis būtų neprotingas ir neteisingas jų atžvilgiu, tik nurodė, kad bauda neturėtų būti taikoma.

Pareiškėja ir UAB „A“ skunde išdėstė aplinkybes (kad bendradarbiavo su muitine, teikė informaciją ir dokumentus, nesiekė nusišalinti klaidos ar išvengti mokestinių prievolių, elgėsi sąžiningai ir pan.), kurios, jų manymu, turi būti pripažintos kaip atsakomybę lengvinančios. Muitinės departamentas pažymėjo, kad Kauno TM sprendime apskaičiuodama Pareiškėjai ir UAB „A“ baudos dydį, įvertino ir pasisakė dėl jų atsakomybę lengvinančių aplinkybių – kad informavo muitinę apie padarytą mokesčių įstatymo pažeidimą, jį pripažino ir bendradarbiavo su muitine teikdami informaciją, taip pat įvertino pažeidimu padarytą žalos dydį, kuris neviršijo 500 bazinių socialinių išmokų (MAJ 140 straipsnio 2 dalis). Kauno TM vadovaudamasi MAJ 140 straipsnio 5 dalyje nustatytomis baudos skyrimo taisyklėmis ir atitinkamai nustačiusi atsakomybę lengvinančias aplinkybes ir tai, kad nebuvo nustatyta sunkinančių aplinkybių, pagrįstai Pareiškėjai ir UAB „A“ skyrė baudą, nesiekiančią skirtinos baudos vidurkio, t. y. 30 procentų dydžio baudą. Muitinės departamento vertinimu, Kauno TM skirdama baudas, vadovavosi teisingumo, protingumo kriterijais, atsižvelgė į bendruosius baudos skyrimo pagrindus, visapusiškai bei objektyviai ištyrė surinktą medžiagą ir tinkamai individualizavo baudas, o Pareiškėjos ir UAB „A“ skunde nurodytos aplinkybės nesudaro pagrindo keisti sprendimu skirtą baudos dydį (sumažinti). Taip pat pažymėta, kad neteikti prašymai ir nenurodyti jokie argumentai, kurie sudarytų pagrindą atleisti nuo paskirtų baudų ir delspinigių mokėjimo pagal MAJ 100 ir 141 straipsnių nuostatas. Apibendrinant sprendime išdėstytus motyvus, faktines ir teises aplinkybes, teisės aktų nuostatas, nagrinėjamos medžiagos atveju, Muitinės departamentas konstatavo, kad Kauno TM tinkamai įvertino visas nagrinėjamai situacijai teisingai išspręsti reikšmingas faktines aplinkybes, teisingai aiškino ir taikė ginčiui aktualias teisės aktų nuostatas ir sprendimu teisėtai bei pagrįstai Pareiškėjos ir UAB „A“ atžvilgiu apskaičiavo mokesčius, todėl sprendimo panaikinti ar keisti skunde išdėstytais motyvais, pagrindo nėra.

Komisija k o n s t a t u o j a:

Pareiškėjos skundas iš dalies tenkintinas. Skundžiamas Muitinės departamento Sprendimas keistinas.

Mokestinis ginčas šioje byloje yra kilęs dėl Pareiškėjai nustatytos mokestinės prievolės muitinei pagrįstumo (1 417 Eur maito, 10 Eur galutinio antidempingo maito, 11 420 Eur PVM, 56 Eur maito ir 781 Eur PVM delspinigių, skirtos 3 854 Eur baudos), Kauno TM ir Muitinės departamentui konstatavus, kad prekės Nr. 6 „Automatiniai kavos aparatai“ ir Nr. 7 „Kavos aparatų detalės“ atgabentos su TLD T1 Nr. 24LTLU900000BD3C2 (2024-06-25) nebuvo pateiktos sekančiai muitinės procedūrai įforminti. Taip pat ginčas vyksta dėl apskaičiuotų delspinigių ir paskirtos baudos pagrįstumo bei galimybės nuo jų atleisti.

Įvertinusi tai, kad Kauno TM bei Muitinės departamento sprendimuose yra detalios aptartos faktinės ginčo aplinkybės, Komisija šioje sprendimo dalyje jų iš naujo nebekartoja ir dėl Sprendimo pagrįstumo pasisako atsižvelgdama į Pareiškėjos skunde nurodytus ir Pareiškėjos atstovų mokestinio ginčo nagrinėjimo Komisijos posėdyje metu akcentuotus nesutikimo su ginčijamu mokesčių administratoriaus sprendimu motyvus ir reikalavimus.

Dėl skolininku muitinei pripažinimo.

Pareiškėja nesutikimą su Muitinės departamento Sprendime išdėstyta pozicija grindžia motyvu, jog pastebėjusi techninę klaidą, 2024-06-25 pranešimu IE413 „Importo deklaracijos pakeitimas“ EID Nr. 24LTKR20000B7704R6 siuntė taisymo pranešimą, kuriame

deklaravo dar dvi prekes: „Automatiniai kavos virimo aparatai“ ir „Kavos virimo aparato dalys“. Pasisako dėl į minėtą pranešimą gauto atsakymo turinio bei jo vertinimo, teikia argumentus, jog apie apskaičiuotų mokėtinų mokesčių neatitikimus sužinojo tik 2024-07-23, kai UAB „A“ gavo informaciją apie jai priskaičiuotus neteisingus mokesčius. Taip pat skunde įvardina veiksmus, kuriuos atliko siekdama ištaisyti klaidą.

Pareiškėja cituoja Sąjungos muitinės kodekso 79 straipsnio 4 dalies nuostatą ir pažymi, jog lemiamas veiksnys pripažinti Pareiškėją skolininku yra UAB „A“ visa importo maito sumos arba jos dalies nesumokėjimas.

Kaip teisingai pažymėta Muitinės departamento Sprendime, nors Pareiškėja ir ėmėsi veiksmų klaidai ištaisyti, teikė prašymus, paklausimus, raštus Kauno TM, aiškindamasi situaciją ir prašydama priimti deklaracijos tikslinimą, operatyviai reagavo, bendradarbiavo su muitine, teikė visus reikalingus dokumentus, nepaisant to, prekės Nr. 6. „Automatiniai kavos aparatai“ ir Nr. 7. „Kavos aparatų detalės“ nebuvo pateiktos sekančiai muitinės procedūrai įforminti, nebuvo išleistos į laisvą apyvartą ir, atitinkamai nebuvo sumokėti importo mokesčiai.

Komisija pritaria mokesčių administratoriaus vertinimui, jog vadovaujantis Sąjungos muitinės kodekso 79 straipsnio 1 dalies c punktu, importo skola muitinei, susijusi su prekėmis, apmokestinamomis importo maitu, atsiranda, jei neįvykdoma kuri nors sąlyga, kurią privaloma įvykdyti įforminant ne Sąjungos prekėms muitinės procedūrą <...>. Sąjungos muitinės kodekso 79 straipsnio 4 dalis nustato, kad 1 dalies c punkte nurodytais atvejais skolininku laikomas asmuo, turintis įvykdyti sąlygas, nustatytas reglamentuojant muitinės procedūros įforminimo prekėms tvarką arba muitinės deklaracijos pateikimo, kai prekėms įforminama ta muitinės procedūra, tvarką, arba su prekių galutiniu vartojimu susijusio prekių neapmokestinimo maitu arba apmokestinimo taikant sumažintą importo maito normą tvarką. Jeigu surašoma muitinės deklaracija, kuria prekės deklaruojamos kuriai nors iš 1 dalies c punkte nurodytų muitinės procedūrų įforminti, ir muitinei pateikiama informacija, kurią privaloma pateikti pagal maitų teisės aktus vykdant tos muitinės procedūros įforminimo atitinkamoms prekėms sąlygas, ir dėl to nesurenkama visa importo maito suma arba jos dalis, asmuo, kuris pateikė muitinės deklaracijai surašyti reikalingą informaciją ir žinojo arba, yra pagrindo manyti, kad turėjo žinoti, kad tokia informacija yra klaidinga, taip pat laikomas skolininku. Nagrinėjamu atveju nustatyta, kad Pareiškėja yra įgaliotas gavėjas, t. y. prekių gavėjo UAB „A“ atstovas, 2025-01-23 raštu Nr. 250123 patvirtinęs apie prekių gavimą ir pateikęs prašymą muitinei, buvo atsakingas už vykdymą prievolių, susijusių su prekėms įformintos muitinės procedūros taikymu, todėl vadovaujantis Sąjungos muitinės kodekso 79 straipsnio 4 dalimi, pagrįstai laikytinas skolininku kaip ir UAB „A“.

Kaip minėta pirmiau, nagrinėjamos bylos atveju, mokesčių administratoriui, atlikus tyrimą, nustatyta, kad prekės Nr. 6. „Automatiniai kavos aparatai“ ir Nr. 7. „Kavos aparatų detalės“ nebuvo pateiktos sekančiai muitinės procedūrai įforminti, nebuvo išleistos į laisvą apyvartą, todėl apskaičiuota mokestinė prievolė, kurios atsiradimas susijęs su pačios Pareiškėjos veiksmais. Kadangi mokestinė prievolė nebuvo apskaičiuota ir deklaruota teisės aktų nustatyta tvarka, tai ji negalėjo būti ir sumokėta įstatymo nustatytais terminais, todėl UAB „A“ turimos permokos, priešingai nei skunde teigia Pareiškėja, nereiškia importo maito arba jos dalies skolos biudžetui nebuvimą mokesčių apskaičiavimo prasme.

Dėl delspinigių apskaičiavimo ir baudos skyrimo pagrįstumo.

Pasisakydama dėl 56 Eur maito delspinigių ir 781 Eur PVM delspinigių apskaičiavimo pagrįstumo, Komisija pažymi, kad nagrinėjamu atveju delspinigių sumos yra apskaičiuotos tinkamai, pagrįstai ir teisingai.

MAJ 96 straipsnio 1 dalies 2 punktą numato, kad delspinigiai mokesčių mokėtojui skaičiuojami už nesumokėtą arba pavėluotai sumokėtą patikrinimo metu mokesčių

administratoriaus nustatytą nedeklaruotą deklaruojamą ar neapskaičiuotą nedeklaruojamą mokestį (įskaitant mokestį, kuris turėjo būti apskaičiuotas muitinės deklaracijoje). Šiuo atveju delpinigių skaičiuojami nuo kitos dienos po to, kai mokestis pagal tuo metu galiojančius mokesčių teisės aktus turėjo būti sumokėtas į biudžetą, iki patikrinimo rezultatus įforminančio dokumento surašymo dienos (Mokesčių administravimo įstatymo 97 straipsnio 2 dalis).

Kaip minėta pirmiau, byloje nustatyta, kad Pareiškėja prekių Nr. 6. „Automatiniai kavos aparatai“ ir Nr. 7 „Kavos aparatų detalės“, atgabentų su TLD Nr. 24LTLU9000000BD3C2 (2024-06-25), nepateikė sekančiai muitinės procedūrai įforminti, dėl ko atsirado skola muitinei. Komisija pastebi, kad delpinigių skaičiavimas nepriklauso nuo aplinkybių, kurios lėmė mokestinio pažeidimo padarymą, todėl Pareiškėjos skunde įvardinti veiksmai tikslu ištaisyti klaidą, bendradarbiavimas su muitine, tikslo nusiūpti klaidą ar išvengti mokestinių prievolių nebuvimas, nėra teisiškai reikšmingi delpinigių apskaičiavimui. Atsižvelgiant į minėtas MAĮ nuostatas, Kauno TM pagrįstai skaičiavo delpinigių nuo kitos dienos po to, kai muitis ir importo PVM pagal tuo metu galiojusius mokesčių teisės aktus turėjo būti sumokėti į biudžetą (2024-06-26), iki patikrinimo ataskaitos surašymo dienos, t. y. iki 2025-02-25 (Kauno TM sprendimo Nr. 5KM18007).

MAĮ 139 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad jeigu mokesčių administratorius mokestinio patikrinimo metu nustato, kad mokesčių mokėtojas <...> nedeklaravo deklaruojamo mokesčio arba neteisėtai pritaikė mažesnę mokesčio tarifą ir dėl šių priežasčių mokėtiną mokestį neteisėtai sumažino, mokesčių mokėtojui priskaičiuojama trūkstama mokesčio suma ir skiriama nuo 20 iki 100 procentų šios trūkstamos mokesčio sumos dydžio bauda, jei atitinkamo mokesčio įstatymas nenustato kitaip. Kai už mokesčių įstatymų pažeidimus atsako keli asmenys, muitinė kiekvienam pažeidėjui skiria individualią baudą, kurios dydis siekia 60 procentų vidutinio pagal šio įstatymo 139 straipsnį apskaičiuoto baudos dydžio, padalyto iš mokesčių įstatymus pažeidusių asmenų skaičiaus ir patikslinto atsižvelgus į šio įstatymo 139 straipsnio 2–5 dalių nuostatas (MAĮ 140 straipsnio 6 dalis).

Iš ginčo bylos medžiagos matyti, kad Kauno TM, apskaičiuodama Pareiškėjai ir UAB „A“ skirtų baudų dydį (kiekvienai po 3 854 Eur Eur), nors nurodė įvertinusi pažeidimu padarytą žalą dydį, kuris neviršijo 500 bazinių socialinių išmokų (MAĮ 140 straipsnio 2 dalis), Pareiškėjos ir UAB „A“ atsakomybę lengvinančias aplinkybes – jos informavo muitinę apie padarytą mokesčių įstatymo pažeidimą, jį pripažino ir bendradarbiavo su muitine teikdamos informaciją, tačiau skiriant baudą jos dydžio nepagrįstai neindividualizavo kaip numato MAĮ 140 str. 6 dalis, t. y. skyrė baudos vidurkį, kurį tiesiog padalino iš solidarių skolininkų skaičiaus. Papildomai pastebėtina, kad MAĮ nenustato baigtinio lengvinančių aplinkybių sąrašo, todėl su pažeidimo pobūdžiu susijusi aplinkybė (techninio pobūdžio klaida, kurios nesant iš viso neatsirastų importo PVM prievolės, perėmus įskaitymo kontrolę Inspekcijai) galėtų būti vertinama kaip baudą mažinanti aplinkybė.

Dėl atleidimo nuo delpinigių ir baudos.

Ginčo byloje nustatyta, kad apskaičiuoti muitai buvo įskaityti iš UAB „A“ turėtos permokos, o 11 420 Eur PVM UAB „A“ sumokėjo 2025-04-17.

Iš Pareiškėjos skundo matyti, kad Pareiškėja atleidimą nuo delpinigių ir baudos sieja su MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 3 punktu.

LVAT, aiškindamas šios teisės normos turinį, konstatavo, jog taikant atleidimo nuo baudos pagrindą, nes nepadaryta žala valstybės biudžetui, svarbu nustatyti, ar žala valstybės biudžetui nebuvo padaryta laikotarpiu, kuriuo turėjo būti sumokėtas mokestis, nustačius, kad mokesčio mokėtojo turima permoka ir mokėtinas mokestis sutampa arba permoka yra didesnė, galima konstatuoti, jog žala valstybės biudžetui nebuvo padaryta (LVAT 2010-05-20 nutartis administracinėje byloje Nr. A-442-773/2010, 2017-08-10 nutartis administracinėje

byloje Nr. eA-956-662/2017, 2023-12-13 nutartis administracinėje byloje Nr. eA-1171-968/2023, 26 punktas).

Pareiškėja akcentuoja, kad žala valstybės biudžetui nepadaryta dėl to, kad UAB „A“ prievolės mokėti importo PVM momentu įgijo teisę į importo PVM atskaitą, teise į atskaitą naudojama per tą patį laikotarpį, kuriuo atsirado ši teisė, t. y. tuomet, kai atsiranda prievolė sumokėti mokesť.

Dėl šių argumentų nurodytina, jog LVAT praktikoje pasisakyta, kad vien teisės į atskaitą turėjimas nereiškia, kad nebuvo padaryta žala biudžetui (LVAT 2017-08-10 nutartis administracinėje byloje Nr. eA-956-662/2017, 2022-11-30 nutartis administracinėje byloje Nr. eA-823-442/2022, 2023-12-13 nutartis administracinėje byloje Nr. eA-1171-968/2023). Nagrinėjamu atveju, UAB „A“ turėjo teisę į PVM atskaitą ir ją užskaityti importo PVM, tačiau pagal PVMĮ 57 straipsnio 1 dalį tai yra teisė, kuria mokesčio mokėtojas gali pasinaudoti arba nepasinaudoti. Vien teisė į importo PVM atskaitą nereiškia, kad ja bus pasinaudota (PVMĮ 57 straipsnio 3 dalis). Todėl MAJ 141 straipsnio 1 dalies 3 punkto taikymo prasme, teisės į PVM atskaitą turėjimo negalima prilyginti mokestinės permokos buvimui. Pagal PVMĮ 90 straipsnio 1 dalį, 85 straipsnio 1 dalį, UAB „A“ savo teisę į importo PVM atskaitą už vieno mėnesio mokestinį laikotarpį galėjo įgyvendinti iki kito mėnesio 25 dienos. Kaip jau buvo minėta, UAB „A“ laiku nesumokėjo importo PVM ir laiku nepasinaudojo teise šias sumas atskaityti (kadangi ir nebuvo atsiradusi teisė į atskaitą ta apimtimi, kuria neteisingai deklaruotas importo PVM). Iš esmės Pareiškėja remiasi hipotetine situacija, kuri susidarytų, jeigu UAB „A“ būtų teisingai deklaravusi importo PVM ir būtų pasinaudojusi teise į atskaitą. Nagrinėjamu atveju muitinė, atlikusi patikrinimą, nustatė neatitikimus ir perskaičiavo importo PVM. Taigi, UAB „A“ nesumokėjo importo PVM, kuris vėliau (t. y. ne teisės aktų nustatytais terminais) buvo papildomai apskaičiuotas atlikus mokestinį patikrinimą ir Kauno TM priėmus sprendimą. Taigi, laikotarpiu nuo muitinio įforminimo iki Kauno TM sprendimo priėmimo mokėtinas importo PVM nebuvo apskaičiuotas, deklaruotas ir nustatyta tvarka sumokėtas arba įtrauktas į atskaitą.

Vadovaujantis LVAT suformuluota praktika, kiekvienu konkrečiu PVM grandinės etapu apmokestinamajam asmeniui nesumokėjus PVM į valstybės biudžetą, valstybė netenka savo pajamų, nepriklausomai nuo to, ar vėliau šios pajamos bus atskaitytos (LVAT 2012-04-16 nutartis administracinėje byloje Nr. A-438-1930-2012, 2023-12-13 nutartis administracinėje byloje Nr. eA-1171-968/2023). Suformuotoje teismų praktikoje laikomasi nuostatos, kad pajamų netekimas (žalingumas biudžetui) pasireiškia kiekvienu einamuoju laikotarpiu, nesvarbu, ar po to mokestis buvo įskaitytas ar sumokėtas. Atsižvelgiant į tai, Komisija sprendžia, jog teisę į PVM atskaitą UAB „A“ įgijo tuomet, kai muitinė Sprendimu papildomai apskaičiuotą importo PVM įtraukė į apskaitą, todėl negalima teigti, kad vien teisės į importo PVM atskaitymą faktas besąlygiškai lemia, kad ši suma bus atskaityta ir neturės reikšmės biudžetui.

Muitinės departamentas 2025-06-06 pateikė Komisijai pažymą apie UAB „A“ turėtas permokas laikotarpiu nuo 2024-06-23 iki 2025-02-25. Inspekcija 2025-06-23 taip pat pateikė duomenis apie UAB „A“ turimas permokas.

Komisija, kaip mokestinį ginčą tarp mokesčių mokėtojo ir centrinio mokesčių administratoriaus nagrinėjanti institucija, tikrindama ir vertindama Komisijai pateiktus naujus įrodymus apie UAB „A“ turėtas permokas pažeistų MAJ 155 straipsnio 6 dalies ir 159 straipsnio 2 dalies reikalavimus, nes, Komisijai atsižvelgus į šiuos dokumentus ir juos kaip įrodymus įvertinus, centriniam mokesčių administratoriui būtų užkirsta galimybė savo turimomis priemonėmis patikrinti ir įvertinti Komisijai naujai pateiktus įrodymus, o taip pat atsirastų pagrindas skirtingam faktinių aplinkybių interpretavimui, dėl ko centrinis mokesčių administratorius netektų teisės apskųsti nepalankų pastarajam Komisijos sprendimą.

Atsižvelgiant į tai, ginčo byloje pateikti nauji įrodymai pirmiausiai turi būti vertinami centrinio mokesčių administratoriaus. Pažymėtina, jog tokios praktikos laikosi ir LVAT, kuris 2006-01-31 nutartyje administracinėje byloje Nr. A-8-738/2006, vertindamas MAĮ 155 straipsnio 6 dalies nuostatą kartu su draudimu centriniam mokesčių administratoriui skųsti teismui Komisijos sprendimus dėl skirtingo faktinių aplinkybių interpretavimo, padarė išvadą, jog šios nuostatos (MAĮ 155 straipsnio 6 dalis) paskirtis yra užtikrinti, kad naujų įrodymų, kurių nevertino centrinis mokesčių administratorius, pateikimas Komisijai, nebūtų pagrindas atsirasti skirtingam faktinių aplinkybių interpretavimui. LVAT, aiškindamas MAĮ 155 straipsnio 6 dalies nuostatą dėl Komisijai pateikiamų naujų įrodymų vertinimo (LVAT 2005-02-15 nutartis administracinėje byloje Nr. A-11-180/2005), nurodė, kad šios normos tikslas – užtikrinti centriniam mokesčių administratoriui teisę pasinaudoti galimybe savo turimomis priemonėmis patikrinti Komisijai naujai pateiktus įrodymus. Minėtos normos pažeidimas laikytinas esminiu mokestinio ginčo nagrinėjimo procedūros pažeidimu.

Komisija pažymi, kad pagal MAĮ 66 straipsnio 2 dalies nuostatas, mokesčių mokėtojai priklausantį mokėti mokestį apskaičiuoja mokesčių administratorius. Komisija pati perskaičiuoti Pareiškėjai mokėtinų mokesčių negali, nes Komisijai mokesčių administravimo funkcija pagal MAĮ nuostatas nėra priskirta.

Komisija, atsižvelgdama į 2025-06-06 ir 2025-06-23 pateiktus duomenis apie UAB „A“ turėtą mokesčių permoką, daro išvadą, kad nagrinėjamu atveju, siekiant priimti teisėtą ir pagrįstą sprendimą dėl Pareiškėjos atžvilgiu įregistruotos skolos muitinei baudų ir delspinigių apimtyje teisėtumo ir pagrįstumo, yra būtina įvertinti byloje papildomai pateiktus dokumentus, juose nurodytos informacijos turinį, bei spręsti, kokia apimtimi nagrinėjamu atveju nebuvo padaryta žala biudžetui. Pastebėtina, jog Muitinės departamento atstovė Komisijos posėdžio metu akcentavo, kad Pareiškėja skunde Muitinės departamentui nebuvo išdėčiusi prašymo atleisti nuo delspinigių ir baudos, todėl Muitinės departamentas šiuo klausimu nepasisakė ir nevertino, kokias permokas ginčo laikotarpiu turėjo UAB „A“.

Komisija, atsižvelgdama į pirmiau išdėstytą, konstatuoja, kad Muitinės departamento sprendimas yra keistinas, t. y. apskaičiuoto 1 417 Eur maito, 10 Eur galutinio antidempingo maito, 11 420 Eur PVM dalyje tvirtintinas, o apskaičiuotų delspinigių ir paskirtos baudos apimtyje naikintinas bei šioje dalyje Pareiškėjos skundas perduotinas centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo. Muitinės departamentas turėtų įvertinti Komisijai pateiktus dokumentus dėl UAB „A“ turėtų permokų laikotarpiu nuo 2024-06-26 iki 2025-02-25, taip pat įvertinti pažeidimo pobūdį (nagrinėjamu atveju padaryta techninio pobūdžio klaida, kurios nesant nesusedarytų ginčo byloje apskaičiuotos mokestinės prievolės), Pareiškėjos veiksmus tikslu ištaisyti klaidą ir komunikaciją su muitine (teisėtų lūkesčių aspektu) ir, atitinkamai, spręsti klausimą dėl baudos skyrimo ir / ar delspinigių, baudos dydžio.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 1, 2 ir 4 punktais, n u s p r e n d ž i a:

1. Patvirtinti Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2025-04-17 sprendimo Nr. 1AE-143 dalį dėl nurodymo solidariniams skolininkėms, t. y. Pareiškėjai ir UAB „A“ sumokėti 1 417 Eur maito, 10 Eur galutinio antidempingo maito, 11 420 Eur PVM.
2. Panaikinti Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2025-04-17 sprendimą Nr. 1AE-143 dalyje dėl Pareiškėjai apskaičiuotų 56 Eur maito delspinigių, 781 Eur PVM delspinigių, 3 854 Eur baudos ir šioje dalyje

Pareiškėjos skundą perduoti Muitinės departamentui prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos nagrinėti iš naujo.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Regionų administraciniam teismui, skundą paduodant pasirinktinai: Vilniaus rūmuose (Žygimantų g. 2, 01102, Vilnius), Kauno rūmuose (A. Mickevičiaus g. 8 A, 44312, Kaunas), Klaipėdos rūmuose (Galinio Pylimo g. 9, 91230, Klaipėda), Šiaulių rūmuose (Dvaro g. 80, 76298, Šiauliai), Panevėžio rūmuose (Respublikos g. 62, 35158, Panevėžys) ar per Lietuvos teismų elektroninių paslaugų portalą <https://e.teismas.lt>. Skundas Regionų administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas.

Komisijos pirmininkė	Vilma Vildžiūnaitė
Komisijos narė	Gvida Ivanauskienė
Komisijos narė	Kristina Jakštienė
Komisijos narė	Raimonda Juodkaitė
Komisijos narė	Jurgita Narkevičiūtė